

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Bruno adolescens 4. Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

*Tempe-
rancia.*

*Seuerus in
seipsum.*

quæq; tum in se, tum in ijs quos regendos susceperat, obiri vellet. Carnium edulio semper abstinuit, nisi ob aduersas valetudines quas multas & grauissimas passus est, interdum à medicis cogeretur. Cilicio semper est vsus; sed & zona interdum ferrea ad nudam carnem cingebatur. Humi cubans, aut super tabulato re-supinus dormiuit. Si quando molliuscule recubasset eas delicias saccus paleis infartus exhibuerat. Atq; his instructus castimoniz ad-miniculis, & virtutum præconijs clarescens admouetur gubernaculis sui ordinis, tãdemq; inuitus ac reluctans Episcopalibus infulis decoratur.

DE S. BRVNONE INVITA B. GOTHAR-
di Hildesheimensis Episcopi 4. Maij
apud Sur. Tom. 7.

HAbebat B. Pater Gothardus in monasterio suo iuuenem quendam nomine Brunonem pingendi peritum, cui vilia sua vestimenta & calceos dabat. Huic ab initio anni illius sæpissimè præcepit, vt se pararet ad proficiscendum secum in patriam Bauariam. Longè enim ante obitum suum crebrò dicere solebat, & quidem seriò, se patriam reuifurum: cumque permulti ad huius se itineris societatem offerrent, gratias agebat illorum erga se beneuolentiz, solumq; Brunonem profectio-nis comitem delegit. Cumq; cum suis vestibus indui curasset, sic affatur: Id certò tibi psuade,

in

in hac te veste breui nouos rumores percepturum. His dictis exiuit puer, & mox febrim correptus eadem hora vi morbi fractus decubuit. Quod ubi Episcopo nunciatum, cautè & sine molestia eum ad matrem perferri curat, uti in dies deficientibus morbo viribus, tendebat ad extrema. Similiter vero & ipse Episcopus ingrauescente febre primo Holthusium, atq; inde ad S. Mauritij mōtem in vigilia Ascensionis Domini aduehitur, ubi ab Abbate sacro perunctus oleo, deficiente iam penè loquendi facultate, fratres optimarum consolationum fomentis recreabat, ijsq; dimissis psalmos de mōre recitabat, & cursum suum absoluturus pernox vigilabat. Summo diluculo, peractis precibus matutinis adest Clerus, admoneturq; à sacro Præsule verbis supremis ijsq; paucis & salutaribus de sacra religione & obedientia accurate seruanda, atq; vltimum illis vale dicens abire iussit ad celebranda cum Abbate Missæ solennia. Tum cubicularij sui Brunonis recordatus, sciscitabatur anxie quānam haberet, cognoscensq; eius desperari vitam, per nuncium hæc ei mandauit: Consolare mi puer, & confortare in Domino, quia iam tempus instat, quo ad patriam æternæ felicitatis reuera mecum proficisceris. Ea verba puer lætus accepit, & nihil iam de præsentī vita sibi meditandum existimans, ipso sacro dominicę Ascensionis die salutare viaticum Dominicę corporis sibi dari rogauit. Eoq; percepto,
beati

beati Antistitis pollicitationem iucundo animo præstolabatur. Cumq; hora decima fratres eadem die ad antistitem rediissent, pene officio linguæ destitutū, corde & mente psallentem inueniunt. Quatuor proinde pueros qui psalterium distinctè recitarent ad lectum vtrimq; collocant. Quos audiens beatus pater tanquā ea melodia delectatus paulisper quietuit, nōnunquam etiam cum illis psallere iucūdū ei fuit: at vero præcipuos illos versus, q̄ ad deprecādum Dominum valebant, apertis sursumq; erectis luminib⁹ altius vt potuit expromebat. Media nocte iam absoluto psalterio & sine eius euidentius apparente, matutinq; preces à fratribus inchoatę sunt, & cum ventum esset ad canticum Zacharię, vir beatus in supremo iam agone desudans, ægrè apertis oculis, cū hic versus cāretur à Clero. Illuminare his qui in tenebris & in vmbra mortis sedent: ille, Ad dirigendos, inquit, pedes nostros in viam pacis, & sub his verbis Antiphonę Ascēdo ad patrem meum & patrem vestrum, felicissima illa anima, tanquam suauiter obdormiente corpore, è carnis ergastulo soluta, migravit ad cælos. Mox pulsatis campanis, fratres qui in monasterio felicem eius obitū vigilanter exspectabant, pro tam dilectę animę remedio, iusta funebria piè ac deuotè celebrabant. Bruno autem puer præmortuis iā membris & supremum vix trahens spiritum, vbi ęra campanę perstreperere inaudijt, tanquam à somno

somno experrectus, rogat quid sibi pulsus iste velit. Mater dissimulans ad nocturnas ait preces pulsari. At ille simulationem redarguens, cur, inquit, mihi imponitis? Reuera cum hoc signo charissimus dominus meus cælum ascēdit, & promissi pro dolor oblitus, me hic dereliquit. Surgite, & eleuatis manibus & cordibus eius dilectam animam diuinæ clementiæ commendate, & ut mei meminerit obsecrate, atque quibus potuit viribus oculos attollens in cælum; O sancte præsul, inquit, o pater humanissime per illum te adiuro ad quem vadis, ut nunc sis memor mei, nec me patiaris tibi supstitem manere in viuis, cui toties tuæ in patriam profectiois societatem promissisti. Ad has voces stupent qui aderant, dumque postulata perficiunt, vix ad eum reflectunt oculos, cum iam cernunt exanimem, missisque lachrymis gratulantur obtinuisse eum quod optarat.

EXEMPLVM S. IOANNIS DAMASCE-
ni 6. Maij. Sur. Tom. 3.

Iohannes Damascenus parenti suo lóge pijs-
simo, quasi quedam merces rare pietatis, diui-
no munere donatus, postquam intra priuatos
parietes cuidam Cosmę monacho & philoso-
pho doctissimo operam dedit, velut aquila que-
dam, beneficio egregiæ indolis, studioque prom-
ptæ voluntatis, ceu pennis, quibus in altum
subuolaret, utebatur. Ac primum difficulta-
tes grammaticas, argutias dialecticas ocyslimè
penetrauit, Dein moralè philosophiã ita didi-
cit, ut

cit, ut